

PSYCHOLOGY

A NEW RELIGION ?

PSIHOLOGIA, **O NOUĂ RELIGIE ?**

A.

A. Four Temperaments, Astrology & Personality Testing² **(-Cele patru temperamente, astrologia și testele de personalitate)**

1.Presupuse beneficii:

- o mai bună înțelegere a partenerului de viață;
- mamele înțeleg mai bine comportamentul copiilor;
- o mai mare abilitate în relaționarea cu prietenii;

2.Ce reprezintă?

- lat. *temperamentum*=combinație potrivită
- teoria celor patru temperamente este un sistem antic pentru înțelegerea naturii umane și pentru îmbunătățirea condiției umane
- fiecare temperament are caracteristici pozitive și negative
- unii fac distincție între temperamentul unei persoane și personalitatea ei, spunând că trăsăturile temperamentale sunt din naștere, iar cele ale personalității sunt rezultatul naturii și educației.

3.Descriere:

- Sanguin: prietenos, vorbăreț, plin de viață, egoist, independent;
- Coleric: optimist, activ, voință puternică, iute la mânie, agresiv; (bun lider)
- Melancolic: melancolic, sensibil, analitic, perfecționist, nesociabil, rigid;
- Flegmatic: calm, dependent, eficient, pasiv, încăpățânat, leneș.

4.De ce sunt atât de populare?

- oamenii caută căi simple pentru a se înțelege pe ei înșiși și pe alții;
- creștinii cred că sunt compatibile cu Biblia;
- odată înțelese părțile bune și cele rele, ar putea lucra pentru a dezvolta pe cele bune și pentru a le birui pe cele rele;
- după ce îi vor așeza pe oameni în aceste categorii temperamentale, nu vor mai fi atât de surprinși când trăsăturile negative se vor manifesta în comportamentul lor. Va exista chiar iluzia că sunt în stare să prezică comportarea altora.

¹ Materialul de față este o compilație din diferite cărți în limba engleză și română ce tratează acest subiect.

² Bobgan, Martin & Deidre , *Four Temperaments, Astrology & Personality Testing*, East Gate Publishers, Santa Barbara:1992 (cartea poate fi găsită doar în limba engleză, în Biblioteca ITAGU, cel puțin)

5. Adevărate?

- Coloseni 2: 8 * *‘Luați seama ca nimeni să nu vă fure cu filosofia și cu o amăgire deșartă, după datina oamenilor, după învățăturile începătoare ale lumii, și nu după Hristos.’*
- Ezechiel 11:12 * *‘Și veți ști că Eu sunt Domnul, ale cărui porunci nu le-ați urmat, și ale cărui legi nu le-ați împlinit, ci ați lucrat după obiceiurile neamurilor care vă înconjoară’.*

-teoria celor 4 temperamente dă o iluzie de adevăr;
-cele 4 temperamente sunt largi, definesc arbitrar categorii de cuvinte descriptive, aplicabile universal de altfel;
-există mai multe variații posibile între cele 12 semne zodiacale decât cu cele 4 temperamente;
-o dată ce o persoană e convinsă că i se potrivește o categorie sau o combinație de categorii, va căuta și va observa dovezi care să confirme teoria, chiar când ele nu există;
-par să fie adevărate pentru că oamenii vor să fie adevărate;
-dau impresia (iluzia) unei excepționale înțelegeri a sinelui și a altor oameni.

6. Probleme:

-un om poate părea rezervat și liniștit în unele circumstanțe dar poate fi foarte expresiv, exuberant în alte circumstanțe;
-scuze pentru păcat-‘De vină e temperamentul.’;
-pericolul mândriei: ‘Oh, da, sunt sanguin. Sunt deschis, prietenos, cald, entuziast...’;
-ori de câte ori un sistem încurajează oamenii să se analizeze pe ei (atenție concentrată asupra eului) aceasta conduce la mândrie sau la opusul ei, la a-și plânge de milă;
-în locul comunicării pe baza dragostei și a adevărului, așa cum sunt revelate în Biblie, se ajunge la manipularea relațiilor;
-nu-și au originea în Scripturi.

7. Origini oculte ale celor 4 temperamente:

-cele 4 elemente ale cosmogoniei grecești sunt de bază în teoria celor 4 temperamente;
-filosoful grec Empedocles (492-425 B.C.) enumeră cele 4 elemente primare ale universului: foc, aer, pământ, apă;
-Hipocrate (460-377 B.C.) –lichidele trupești: sânge, bilă galbenă, bilă neagră, flegmă. El teoretiza că sănătatea depinde de echilibrul lichidelor, iar boala era cauzată de dezechilibrul acestora. Tot el învață că există o legătură între aceste lichide și anotimpuri, cu variații sezoniere ale fiecărui fluid (ex.-flegma creștea în timpul iernii și scădea în timpul verii). Credea că oamenii au proporții diferite de lichide, cu un lichid mai mult sau mai puțin dominant;

Element	Calități	Lichid	Tip	Anotimp
Aer	Cald/Umed	Sânge	Sanguin	Primăvară
Foc	Cald/Uscat	Bila galbenă	Coleric	Vară
Pământ	Rece/Uscat	Bila neagră	Melancolic	Toamnă
Apă	Rece/Umed	Flegmă	Flegmatic	Iarnă

Hipocrate nu a dezvoltat pe deplin teoria tipurilor de personalitate.

- Plato (427-347 B.C.), care a studiat sub călăuzirea lui Socrate, învață: calitățile elementelor și constituția lichidelor se lega direct de comportament;
- Aristotel (384-322 B.C.), studentul lui Plato, interesat de modul în care lichidele erau implicate în formarea trupului și a minții. A scris despre legătura dintre bila neagră și temperamentul melancolic;
- Claudius Galeon din Pergam(130-200 A.D.), atașează temperamentelor calitățile aerului, focului, pământului, apei;
- balanța fluidelor putea fi modificată de prezența celor 4 elemente cosmice (pământ, foc...), schimbările atmosferice, poziția planetelor → există o legătură între macrocosmosul universului și microcosmosul organismului. De aici și ideea de echilibrare prin asociere a caracteristicilor de temperament negative cu cele opuse lor.

8. Legături cu astrologia:

- Empedocles face legătura dintre diferite zeități și elementele cosmice, așa cum erau cunoscute în astrologia greacă timpurie: Zeus este focul, Hera este aerul, Aidoneus este pământul, Nestis este apa;
- semnele astrologice ale zodiacului – ‘Important pentru perspectiva astrologică a personalității este un sistem de 12 tipuri care corespund celor 12 semne zodiacale. Cele 12 tipuri pot fi privite ca incluzând 3 moduri de expresie ale fiecărui din cele 4 elemente observate de Empedocles: 3 semne aeriene, 3 ale pământului, 3 ale focului și 3 ale apei’. (*Encyclopedia of Psychology*);
- de la Empedocles la Galen, fiecare persoană care a dezvoltat cele 4 categorii a crezut deasemenea în influența planetelor și a stelelor asupra elementelor, lichidelor și temperamentului;

Element	Lichid	Temperament	Zodiac
Aer	Sânge	Sanguin	Gemini Libra Aquarius
Foc	Bila galbenă	Coleric	Aries Leo Sagittarius
Pământ	Bila neagră	Melancolic	Taurus Virgo Capricorn
Apă	Flegmă	Flegmatic	Cancer Scorpio Pisces

- legătura dintre cele 4 temperamente nu este întâmplătoare;
- în Evul Mediu mulți medici erau și astrologi. Ei credeau că temperamentul lor era din naștere și că planetele influențau lichidele trupești;
- astrologia este mult mai complexă decât cele 4 temperamente;
- Nu trebuie să-ți descoperi cu ajutorul temperamentelor slăbiciunile. Cuvântul ne poate arăta răul din noi, fără ajutorul testelor de personalitate. Ps.139: 23, 24→ ‘*Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă, și cunoaște-mi gândurile! Vezi dacă sunt pe o cale rea, și du-mă pe calea veșniciei!*’

B. Ellen White & noțiunea de temperament.³

-...tolerarea unui *temperament violent* și a unui spirit aspru și poruncitor, ne arată că posesorul acestor însușiri nu trebuie pus acolo de unde să fie chemat a decide cu privire la chestiuni cu greutate, care ar aduce vătămare moștenirii Domnului.(MP,229)

-Trebuie nutrit un spirit de tăgăduire de sine și de sacrificiu. Unii nu s-au sacrificat nici pe ei înșiși, nici trupurile lor pe altarul lui Dumnezeu. Ei își îngăduie un *temperament pripit, capricios*, își satisfac poftele și slujesc propriilor lor interese, fără să țină seama de lucrarea lui Dumnezeu. Toți cei care sunt gata să facă orice sacrificiu pentru viața veșnică o vor avea și se va merita să sufere pentru a o dobândi, se va merita să-și răstignească eul și să renunțe la orice idol pentru a ajunge la ea.(T1,137)

-Părinții nu încep la timp. Prima manifestare a *temperamentului* nu este supusă, iar copiii cresc încăpățânați, încăpățânare care crește o dată cu vârsta și puterea lor.(T1, 233)

-Am văzut că Satana îi urmărește pe cei care au o fire egoistă, lacomă, dintre cei care pretind că au adevărul, și îi ispitește prin prosperitate, oferindu-le bogățiile pământului. El știe că, dacă nu își înving *temperamentul natural*, ei se vor împletici și vor cădea pentru că îl iubesc pe mamona și se închină idolului. (T1, 154)

-Soțul și tatăl care este morocănos, egoist și tiran nu numai că este nefericit el însuși, însă aruncă tristețe și întunecime asupra tuturor celorlalți din casă. El își va culege roadele când își va vedea soția lipsită de vlagă și bolnăvicioasă, iar pe copiii săi afectați de propriul său *temperament rău*.

Deoarece *alimentația* afectează direct mintea și *caracterul*, ea trebuie să fie foarte atentă în această privință, mâncând ceea ce este hrănit, dar nu excitant, pentru ca nervii ei să fie liniștiți și *temperamentul* echilibrat. (AH, 231)

-Ei [tinerii] trebuie învățați *să-și supună temperamentul* repezit, să-și rețină cuvântul pătimaș, să dovedească în mod constant bunătate, curtoazie și stăpânire de sine. (AH, 281)

-Am văzut atât de mulți pastori atât de neînțelepți, încât și-au luat cu ei în călătorie copilul nesupus, neascultător. Lucrarea lor de la amvon era contracarată de *temperamentul nestăpânit* al copiilor lor.(AH, 330)

-Noi trebuie să ne supunem *temperamentul pripit* și să ne stăpânim cuvintele și în acest fel vom obține mari victorii. Dacă nu ne stăpânim cuvintele și temperamentul, noi suntem robii lui Satana. (AH, 406)

-Unii părinți au un *temperament nervos*, iar când sunt oboseți datorită muncii și doborâți de griji, ei nu mențin o stare calmă, ci manifestă, față de aceia care ar trebui să le fie cei mai dragi de pe pământ, o nervozitate și o lipsă de răbdare care nu este pe plac lui Dumnezeu și aduce negură asupra familiei. (T1, 400)

-Unii au un *temperament iute*, care le-a fost transmis, și educația lor din copilărie nu i-a învățat stăpânirea de sine. Cu acest temperament aprins, invidia și gelozia sunt adesea unite. Alții au altfel de defecte. (T2, 74)

-Ai fost bolnavă destul de mult timp. Tu ești o melancolică nervoasă. Creierul este în strânsă legătură cu stomacul, și puterea lui a fost atât de des solicitată să ajute organele digestive că, la rândul lui, este și el slăbit, deprimat, congestionat. Cât timp se află în starea aceasta, mintea ta este întunecată, stăruie în mod natural asupra părții întunecoase, închipuindu-și că neplăcerea lui Dumnezeu este asupra ta...Fii bine dispusă, și *ia-ți adio de la melancolie* și îndoiei. Îngăduindu-ți acele îndoieli, Îl dezonozezi pe Dumnezeu. (T2, 310)

-Sunt copii care au puterile morale dezvoltate în mare măsură, și care, asociindu-se cu copiii care practică *masturbația*, se inițiază în acest viciu. Asupra unora ca aceștia, adesea, efectul va fi să-i facă *melancolici*, iritabili și geloși. Totuși, aceștia pot să nu-și piardă respectul pentru închinare religioasă, și pot să nu arate o necredință specială cu privire la lucrurile

³ Prescurtările sunt cele ale cărților Spiritului Profetic din limba engleză; paginația este din edițiile în limba română.

spirituale. Uneori, ei vor suferi adânci simțăminte de remușcare, și se vor simți degradați în proprii lor ochi și își vor pierde respectul de sine. (T2, 379-380)

-Bărbaților pe care El intenționează să îi pună în poziții de răspundere le descoperă, în îndurarea Sa, defectele lor ascunse, ca ei să poată privi înăuntru și să examineze în mod critic complicatele emoții și exerciții ale inimii lor și să descopere ce este rău; în felul acesta, pot să-și modifice temperamentul și să-și finiseze manierele. (T4, 91)

-Pastorul întâlnește o *nesfârșită varietate de temperamente*; și este de datoria lui să facă cunoștință cu membrii familiilor care ascultă învățăturile sale, spre a stabili ce mijloace îi vor influența cel mai bine în direcția cea bună. (T4, 280)

-Mulți își *scuză* cuvintele pripite și temperamentul pasionat, spunând: 'Eu sunt sensibil, am un *temperament iute*.' Aceasta niciodată nu va vindeca rănilor făcute prin cuvinte pripite și pătimășe. Într-adevăr, unii sunt pătimăși din fire mai mult decât alții, dar spiritul acesta niciodată nu poate să se armonizeze cu Duhul lui Dumnezeu. Omul firesc trebuie să moară, și omul cel nou, Isus Hristos, pune stăpânire pe suflet... (T4, 366)

-În iubirea voastră oarbă și nebunească, amândoi v-ați supus copilului vostru. I-ați îngăduit să țină frâiele în pumnii ei micuți și ea v-a condus pe amândoi înainte să fie în stare să meargă...Păcatul lui Eli nu va fi păcatul vostru ? Și pedeapsa care a căzut peste el nu va cădea și peste voi ? Copila voastră *nu va vedea niciodată Împărăția lui Dumnezeu cu temperamentul și obiceiurile actuale*. (T4, 402)

Pe scurt ...

- Nu se poate trage concluzia că E. White a folosit noțiunea de *temperament* în sensul pe care astăzi îl asociem cu acest termen.
- În foarte multe pasaje din cărțile Spiritului Profetic, cuvântul *temperament* are sensul de *caracter*, fie subliniază o anumită manifestare mai evidentă a firii pământești.
- Există o varietate infinită de temperamente.
- Temperamentul trebuie supus, în caz contrar ne descalifică pentru cer, datorită cultivării păcatului.
- Nu există scuze pentru problemele de caracter pe care le avem.

2. PERICOLE ÎN PSIHLOGIE

- ‘Unele științe, ca : frenologia, psihologia și hipnoza, sunt canalele prin care el [Satana] vine mai direct la ceașă generație de oameni și lucrează cu acea putere care trebuie să caracterizeze eforturile sale în perioada dinaintea încheierii timpului de încercare’. (T1, 303-304)
- ‘Satana a venit pe nesimțite prin intermediul acestor științe și a otrăvit mințile a mii de oameni și i-a condus să fie necredincioși. El simte plăcere să vadă cum se răspândesc aceste științe. Acesta este un plan pe care el însuși l-a făcut pentru a avea acces la mințile oamenilor și a le influența așa cum îi place lui. ... Și în timp ce aceia care sunt devotați față de aceste științe le aduc elogiul datorită mării și buneii lucrări pe care o săvârșesc, ei de fapt îl preamăresc și slăvesc pe Satana, care pătrunde și lucrează cu toată puterea și semnele minunilor sale înșelătoare- cu toată amăgirea nelegiurii sale. Îngerul a spus: ‘Observați influența pe care o are el. Marea luptă dintre Hristos și Satana încă nu a luat sfârșit.’ Această strecurare a lui Satana prin intermediul științelor a fost bine pusă la cale de maiestatea sa diabolică și în mințile a mii de oameni va reuși să nimicească în cele din urmă adevărata credință în Hristos ca Mesia, Fiul lui Dumnezeu’. (T1, 304)

Psycho - Heresy⁴ ***(Psiho - erezia)***

1. Este psihologia o știință ?

Psihologia și arma ei activă, psihoterapia, au adoptat într-adevăr postura de știință. Totuși dintr-un punct de vedere strict științific ele nu sunt apte să răspundă cerințelor.

Asociația Americană de Psihologie l-a însărcinat pe Sigmund Koch să plănuiască și să conducă un studiu care-i implica pe 80 erudiți în domeniul faptelor, teoriilor și metodelor psihologiei. Rezultatele studiului au fost publicate într-o serie de șapte volume intitulată: ‘Psihologia: Studiu al unei științe’. Sigmund Koch trage concluzia că *psihologia nu e o știință*.

Afirmațiile psihologice care descriu comportamentul uman sau care raportează rezultate ale unor cercetări pot fi științifice. Totuși, când se trece de la descrierea comportamentului uman la explicarea lui și în particular la schimbarea lui, ne deplasăm de la știință la opinie (părere). O astfel de opinie despre comportamentul uman prezentată ca adevăr sau fapt științific (dovadă științifică) este doar pseudoștiință. Ea se bazează pe premise false (opinii, presupuneri, explicații subiective) și conduce la concluzii false.

Psihologul Roger Mills: ‘Există atât de multe tehnici, metode și teorii câte sunt și cercetători și terapești. Personal am văzut terapești convingându-și clienții că toate prolele

⁴ Bobgan , Martin & Deidre, *Psycho Heresy*, East Gate Publishers, Santa Barbara: 1989 (Poate fi de asemenea găsită la Biblioteca ITAGU)

vin de la mamele lor, de la stele, alcătuirea lor biochimică, dieta, stilul de viață și chiar ‘Karma’ din viețile lor trecute.

Cum se schimbă cultura și stilurile de viață așa se schimbă și psihoterapia. Cu peste 250 de sisteme separate, fiecare pretinzând superioritate asupra celorlalte, e greu să privești aceste atât de multe și diverse opinii ca fiind științifice.’

Psihologia e la fel ca multe alte religii, include elemente de adevăr. Ispitirea Evei de către Satan includea și adevăr și minciună. Scrierile hinduse, budiste, musulmane, conțin afirmații despre atitudini și comportament care pot fi similare cu unele versete biblice. Creștinii nu trebuie să se îndrepte spre psihologi după cum nu trebuie să o facă spre liderii credințelor necreștine pentru a găsi înțelepciune și ajutor pentru problemele vieții.

De vreme ce nu există o psihologie creștină standardizată, fiecare așa zis psiholog creștin decide el însuși care din multele opinii psihologice și dintre metode se potrivesc cu ideile lui despre adevărul lui Dumnezeu. Doar Biblia conține adevărul pur al lui Dumnezeu.

Psihoterapia nu e o știință coerentă în principii sau în teorie, diagnoză sau tratament. E.Fuller Torrey (cercetător psihiatric): ‘Tehnicile utilizate de psihiatrii din vest sunt, cu puține excepții, pe același plan științific cu tehnicile folosite de vraci (doctori vrăjitori).’

Carol Travis (psiholog)- ‘Acum ironia este că mulți oameni care nu sunt înșelați de astrologie nici un minut măcar, se supun terapiei timp de ani de zile, unde există aceleași erori de logică și interpretare.’

Psihoterapia scapă de sub rigorile științei pentru că mintea nu e egală cu creierul și omul nu e o mașină. Psihoterapia are de-a face cu indivizi care sunt unici și care au o voință. Interacțiunea într-un procedeu terapeutic implică individualitatea și voința atât a terapistului cât și a persoanei consultate. În plus, există variabile de timp și circumstanțe schimbătoare în viețile ambilor, în valorile lor, care sunt o parte inevitabilă a terapiei. Gândirea profundă și motivațiile umanității scapă de sub controlul metodei științifice.

2.Psihologia și creștinismul

Coloseni 2:8; Matei 16:6 (aluatul fariseilor și saducheilor); 1 Cor. 5:6 (puțin aluat dospește toată plămădeala)

-aluatul = psihologia, nu toată, ci cea parte care se ocupă de natura omului, cum trebuie să trăim, cum ne putem schimba. Implică valori, atitudini și comportament-sisteme realizate de oameni pentru cunoaștere și tratament.

-foarte mulți psihologi creștini au împrumutat teorii și tehnici din psihologia seculară. Psihologia pe care ei o utilizează e aceeași cu cea folosită de psihologii necreștini și psihiatri. Ei folosesc teoriile și tehnicile dezvoltate de oameni ca :Freud, Jung, Rogers, Janov, Ellis, Alder, Fromm, Maslow și alții, dintre care nici unul nu a îmbrățișat creștinismul și nu a dezvoltat un sistem psihologic din Cuvântul lui Dumnezeu.

Patru mituri despre psihologie:

- a) psihoterapia este știință mai mult decât religie. Deci e adevărată și obiectivă, folosirea ei e acceptabilă ca atare.
- b) cea mai bună consiliere se realizează folosind atât Biblia cât și psihologia, deci cei ce sunt doar psihologi (dar necreștini) și cei ce sunt creștini (dar necunoscători ai psihologiei) sunt mai puțin competenți decât creștinii psihologi.
- c) oamenii care au probleme mental-emoțional-comportamentale sunt bolnavi mental, astfel încât doctorii tratează trupul, psihologii-mintea și emoțiile, iar pastorul-problemele spirituale. Deci pastorii care nu au pregătire în psihologie nu sunt pregătiți să-i ajute pe oamenii care suferă de probleme serioase în viață.
- d) psihoterapia deține un record în succes, în comparație cu alte forme de ajutorare. Deci consilierea psihologică e mai bună în ajutarea creștinilor decât cea biblică.

-Biblia e plină de explicații despre modul în care oamenii se comportă și cum se pot schimba. Studiul omului din orice altă perspectivă decât cea a Bibliei ne va da o viziune distorsionată.

-Psihoterapia nu e doar o religie care pretinde că e o știință ci e o religie falsă care caută să distrugă religia adevărată.

-În America oamenii nu mai știu de care ajutor au nevoie: de ajutor psihologic sau de cel spiritual.

-Psihoterapia este religie în teorie și practică deoarece se ocupă cu sensul vieții, valori și comportament. Teoriile și metodele psihologiei continuă să submineze creștinismul. Mai degrabă decât să fie direct antagonici, promotorii psihologiei slăbesc credința. Oferind un substitut pentru crucea lui Hristos, aceștia încurajează o pseudo credință.

3. Psihologia umanistă

a. Iubirea de sine:

- societatea a trecut de la ideea de lepădare de sine la cea de autoîmplinire;
- iubirea de *sine*, acceptarea *de sine*, stimularea *sinelui* etc.= o ‘evanghelie’ centrată (îndreptată) spre ‘eu’ și nu spre Dumnezeu;

Una din temele favorite ale lui James Dobson este stimularea sinelui. E vorba mai degrabă de o îndreptare a atenției spre eu decât spre o lipsă de prețuire a sinelui. (Dobson spune că femeile ‘suferă’ în mod deosebit la acest capitol al prețuirii de sine). E mai ușor să accepți ideea de ‘lipsă a prețuirii de sine’ decât să mărturisești gândurile rele, nesfinte, egoiste și să te pocăiești apoi, crezând ceea ce Dumnezeu a spus în Cuvântul Său. Subestimarea face apel la tratamentul psihologic pentru a crește prețuirea sinelui. Gândirea păcătoasă trebuie înlăturată prin mărturisire, pocăință, restaurare și umblare prin credință într-o legătură de iubire cu Dumnezeu. Cea mai mare nevoie a omului este Isus Hristos, nu prețuirea de sine. În Scriptură vei descoperi această nevoie și de asemenea un antidot pentru problemele vieții. Cercetările psihologilor au arătat că nu lipsa prețuirii de sine e problema numărul 1 de sănătate mentală, ci acest loc este ocupat la femei de neliniști, îngrijorări etc.

Prețuirea de sine:

- este corelată negativ cu performanța (cu cât cineva are o prețuire de sine mai mare, performanța este mai slabă);
- are o pondere importantă între cauzele bolilor coronariene de inimă. Japonezii, cu cea mai mică rată a acestei boli, nu au atât de multe referiri la sine în limbajul lor;
- cea mai mare poruncă azi este ‘să te iubești pe tine însuși’, iar cel mai mare păcat nu este să nu-L onorezi pe Dumnezeu ci să eșuezi în a te iubi pe tine însuși.

Toate ideile amintite mai sus nu se găsesc pe paginile Bibliei. Orice sistem care propune rezolvarea problemelor umane despărțit de Biblie și de puterea Duhului Sfânt, este automat condamnat de Biblie. Dragostea, bucuria, pacea etc. sunt menționate nu ca rod al Duhului Sfânt, ci ca rod al concepțiilor corecte cu privire la sine, pe care oricine le poate avea în propria viață fără Biblie sau lucrarea Duhului Sfânt asupra inimii sale.

În loc să fie considerată o virtute, în Scriptură iubirea de sine este pusă în rândul lucrărilor diabolice ale cărnii (firii), este o trăsătură a oamenilor apostaziați, necredincioși : 2 Tim. 3:1-5; Marcu 8:34,35.

Noi nu îi iubim pe alții pentru că mai întâi ne iubim pe noi ci pentru că Dumnezeu ne-a iubit întâi. Dumnezeu nu a dat trei porunci: iubește pe Dumnezeu, pe aproape, pe tine însuși. Scriptura învață că oamenii, din fire se iubesc pe ei înșiși: Efeseni 5:29-‘Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul lui...’

În pilda samariteanului milos, preotul și levitul au avut grijă mai întâi de nevoile lor (iubire de sine) pentru a-i putea iubi pe alții așa cum ar fi fost mai convenabil pentru ei.

Alternativa pentru iubirea de sine nu este urârea sinelui ci mai degrabă iubire în legătură cu Dumnezeu și cu alții, înțelegerea măreției lui Dumnezeu care locuiește într-un vas

slab de carne. Împlinirea vine prin completa implicare a lui Dumnezeu, cu voința și planurile Sale și nu prin noi înșine.

b. Stăpânirea de sine = un pericol ?

Până nu de mult era încurajată stăpânirea de sine, era un model de comportament. Dacă cineva era supărat (nervos) era sfătuit și încurajat să se stăpânească, să interiorizeze acest sentiment. Acum însă se întâmplă tocmai invers. Ne-am mutat din era stăpânirii spre cea a descătușării, prima fiind socotită dăunătoare propriei persoane.

Richard Dobbins : ‘Bolile psihosomatice se datorează mâniei neexprimate. Atunci când ești nervos te afli în posesia unei energii care nu poate fi distrusă. Dacă nu dezvolti căi prin care să elimini această energie afară în activități nedestructive, mai devreme sau mai târziu aceasta va afecta organele mai slabe ale sistemului tău.’

Este o eroare gravă să egalezi lumea fizică cu cea mentală. Ideea că energia asociată mâniei este la fel cu energia din lumea naturală și deci trebuie eliminată pentru a preveni distrugerii interne, este fără suport academic. Dobbins îndeamnă pe părinți să încurajeze pe copii să joace sporturi (jocuri) agresive și să-i răsplătească pentru aceasta. Totuși, studiile arată că acei copii cărora li se permite sau sunt încurajați chiar să se joace agresiv nu devin mai puțin agresivi, ci devin mult mai agresivi.

Tavis Carol (cercetător): ‘Exprimarea mâniei te face mai mândru, solidifică această atitudine și stabilește obișnuința de a fi ostil’. Calea de mijloc e suprimarea (nici represia, nici expresia ei) . Japonezii își suprimă astfel de simțăminte cum e mânia, și ei sunt mai sănătoși decât americanii. Ideile lui Dobbins dovedesc că teoriile lui Freud îi sunt plăcute.

Dobbins afirmă că de vreme ce Dumnezeu și Isus Se mânie pe cei răi e normal ca și noi să ne mâniem. El asigură pe cititori că mânia este doar o energie nedescătușată.

E adevărat că nu totdeauna mânia este păcat, dar de cele mai multe ori este, pentru că motivul sau expresia ei sunt păcătoase. El îi încurajează chiar pe oameni să-și exprime mânia față de Dumnezeu. El spune : ‘Dacă ești mâniat pe Dumnezeu spune-I lucrul acesta. Du-te și spune-I. El este destul de mare pentru a accepta mărturisirea ta.’

Unde în Scripturi putem avea un exemplu că e bine să te mâni pe Dumnezeu ? Iona s-a supărat pe Dumnezeu în detrimentul său. Nici chiar arhanghelul Mihail ‘n-a îndrăznit să pronunțe o judecată de ocară’ împotriva lui Satan ci azis: ‘Domnul să te mustre’ (Iuda 9).

Teama de Dumnezeu este începutul înțelepciunii, dar mânia față de Dumnezeu este începutul prostiei. Solomon spune : ‘Nu te grăbi să deschizi gura, și să nu-ți rostească inima cuvinte pripite înaintea lui Dumnezeu...’ (Ecl. 5: 2).

Biblia ne învață să urâm răul, deci putem fi mâniți pe păcat și pe rău, dar e greșit să ne mâniem pe Dumnezeu (Prov. 14:29-‘Cine este încet la mânie are multă pricepere, dar cine se aprinde iute, face multe prostii.’; Ps. 37: 8- ‘Lasă mânia, părăsește iuțimea; nu te supăra, căci supărarea duce numai la rău’.)

Biserica primară a supraviețuit fără psihologi profesioniști. De-a lungul secolelor, creștinii au obținut victorii prin Isus, fără ajutorul psihologilor secolului al XX-lea. Pastorii rezolvau problemele prin predicare, învățare și sfătuire cu ajutorul Cuvântului lui Dumnezeu.

c. Bolile mintale

Problemele vieții nu sunt boli mintale. Mîntea nu e identică cu creierul (=organ). Mîntea trece de dimensiunea fizică a omului (și animalele au creier), scapă de sub controlul științei, și nu poate fi bolnavă. În timp ce un om poate avea un creier bolnav (îmbolnăvit), nu poate avea o minte îmbolnăvită, dar poate avea o minte păcătoasă. Dumnezeu a creat mîntea umană pentru a-L cunoaște și pentru a alege să-L iubească, să-L creadă și să-L asculte.

Etichetarea alcoolismului ca fiind o boală ne absolvă de responsabilitate pentru acțiunile noastre. Același lucru e și cu homosexualitatea.

‘Tratamentul’ psihologic are aceleași elemente de bază care sunt și în consilierea biblică: discuții și religie. Conceptul de ‘boală’ convine psihologilor pentru a-i conduce pe oameni în confuzie și pentru a plasa o mare putere și autoritate în mâinile psihoterapeuților. Din moment ce oamenii sunt confuzi e ușor să le vorbești despre ‘tratament’ și să le oferi o ‘vindecare’.

Diagnosticarea psihologilor implică multe erori și neprofioniștii sunt la fel de buni sau chiar mai buni decât cei profesioniști. Psihiatrul Hugh Drummond: ‘Volume de lucrări de cercetare au demonstrat absoluta neveridicitate a diagnozei psihiatrice’.

L. Rosenhan: ‘ Terapistul e mai înclinat să eticheteze o persoană sănătoasă ca fiind bolnavă decât să eticheteze pe cea bolnavă ca fiind sănătoasă. Psihoterapia este înclinată să-l condamne pe inocent, de temă să nu facă o greșeală’. Thomas Szasz:’ Nu există comportament sau persoană pe care un psiholog modern să nu-l poată diagnostica plauzibil ca fiind anormal sau bolnav.’

Bolnavii fizic au libertatea să refuze tratamentul sau să-l accepte, dar cei care au așa numite boli mintale pot fi tratați împotriva voinței lor. Există proceduri legale care-l împuternicesc pe psihiatrist să-l forțeze pe pacient să facă tratamentul.

Oamenii săraci, negrii, hispanicii, sunt mai repede etichetați ca ‘psihotici’ pentru același comportament pe care-l au și albi, pacienți din pătura mijlocie, etichetați ca ‘neurotici’.

Într-un studiu, indivizi sănătoși, stabili emoțional s-au înscris la un spital de boli mintale ca ‘pacienți’ pentru a se investiga dacă personalul spitalului va putea distinge pacienții sănătoși de cei nesănătoși. În acest studiu personalul spitalului îi privea pe pseudopacienți ca fiind bolnavi, așa cum erau etichetați. Fiecare acțiune sau cuvânt erau analizate prin perspectiva distorsionată a etichetării. În perioada în care pseudopacienții își luau notițe despre experiențele pe care le aveau acolo, personalul nu suspecta nimic. Dimpotrivă, considerau comportamentul acesta ca fiind o parte a ‘bolii’. Strudiile arată o tendință generală de evaluare a comportamentului în funcție de prezența sau absența unei etichete.

Comportamentul criminal este pus în seama unei boli mintale, provocată de societate. Cultul victimizării (pozării ca ‘ victimă’) este poate cea mai populară religie din timpul nostru. Se elimină astfel responsabilitatea față de ceea ce faci.

d. Personalitatea.

Exemple de clasificări:

- Coleric, Sanguin, Flegmatic, Melancolic;
- Extrovertiți/Introvertiți (Carl Jung)
- Cerebrali/Sentimentali
- Gay Smalley & Trent John -Leu, Castor, Vidră, Câine (‘*Cele 2 fațete ale dragostei*’)
- Norman Werling – în funcție de tipul
scrisului de mână-Fluture, Elefant, Broască, Țestoasă
- Japonia, Tokio-grupa sanguină- A-perfecționiști
B-Creativi
AB-Gândire obiectivă
0-Discriminatori, în special cu prietenii

Fraza ‘*pentru ca fiecare persoană să-și înțeleagă potențialul extraordinar*’ este foarte mult folosită printre umaniștii păgâni și în New Age care ridică în slăvi potențialul uman. Orice sistem care atrage atenția asupra avantajelor și slăbiciunilor din diferitele temperamente, este limitat în înțelegerea celui mai mare potențial pe care Biblia îl numește ‘omul cel vechi’. În Filipeni 1:6, Pavel nu vorbește despre oamnei care să-și descopere uriașul potențial prin înțelegerea propriei persoane cu ajutorul temperamentelor. El vorbește despre lucrarea Duhului Sfânt în fiecare persoană prin procesul de sfințire în care credincioșii sunt transformați după chipul lui Hristos.

Folosind tipologiile poți spune 'Eu nu vreau să-mi iau timp să descopăr cine ești tu cu adevărat'. Sistemele filosofice și psihologice ale lumii caută să înțeleagă și să explice natura omului și cum trebuie să trăiască și să se schimbe. Dar ele sunt căi omenești de a încerca să descopere ceea ce deja Dumnezeu a revelat prin Cuvântul Său. E destul de dificil să observi și să înregistrezi comportamentul, în mod obiectiv și cu acuratețe, fără să amesteci presupuziții și subiectivitate.

Categorisirile, cum sunt cele 4 temperamente, sunt creații ale omului căzut. Cum poate fi măsurat optimismul ? Sau pesimismul, entuziasmul, compasiunea, sau prietenia, sau răzburarea, independența etc. ? Cât de mult este mai mult și cât de puțin este mai puțin ? Care sunt trăsăturile cu adevărat genetice (innăscute), și care sunt o combinație a genelor și a mediului, și care sunt mai mult dobândite(asimilate) ? Chiar când se fac cercetări și se folosesc teste, subiectivitatea domnește, atât în construirea testelor cât și în răspunsurile care se dau.

Jeremia 17:9; 17:10-doar Dumnezeu cunoaște inima omului !

Există contradicții, diferențe între descrierile aceluiași tip (ex. Descrierile timpurii ale melancolicului erau totdeauna negative; există contradicție și astăzi în descrierile pe care le fac unii: Eysenck Hans ☺Tim La Haye).

Categorisirile și clasificările conduc la legături superficiale și la neînțelegeri, suprasimplifică complexitatea diferențelor individuale. Această superficialitate induce în eroare pentru că persoana e văzută în funcție de tipologie în locul caracteristicilor pe care le au.

Oamenii se comportă diferit în circumstanțe diferite. De ex. , în cadrul familiei sau în anturajul unor buni prieteni, o persoană poate fi foarte sociabilă, dar tăcută și rezervată în circumstanțe diferite, în împrejurări nefamiliare, sau printre străini.

Motive spirituale pentru a nu folosi tipologiile:

- 1.cele 4 temperamente și tipologiile dau o falsă putere bazată pe o minciună.
- 2.evaluarea aspectelor imateriale (suflet/spirit) în acord cu un model extrabiblic.
- 3.înlocuirea sfințirii cu auto perfecționarea prin întărirea aspectelor pozitive ale temperamentului.
- 4.împărțirea oamenilor în categorii care accentuează mai mult carnea decât spiritul.
- 5.concentrează atenția asupra identității personale în acord cu temperamentul, în loc să focalizeze atenția asupra noii identități cu Hristos.
- 6.privești mai mult la tine , la problemele cărnii.
7. scuzarea comportamentului păcătos.
- 8.trăirea în acord cu teoria temperamentului în loc să trăiești cărmuit de Duhul.

9.îndreptățirea prin fapte:întărirea părților pozitive, biruirea celor negative- trăsăturile pozitive ale caracterului nu pot fi puse pe aceeași treaptă cu roadele Duhului, pentru că ele au o sursă greșită, rea.

10.ești depărtat de dependența de Hristos spre dependența de un sistem.

11.privirea (evaluarea) celorlalți în funcție de filosofia omenească (tipologiile).

Astrologii admit că primesc cunoștințe psihice despre oameni peste abilitățile lor, pentru a folosi și pentru a înțelege horoscopul. Lor li se dau informații privind oamenii în mod evident de la demoni . La fel, oricine citește zodiacul, folosește tipologiile, primește informațiile de la duhurile demonilor. Având în vedere că cele 4 temperamente sunt în legătură cu astrologia, este posibilă și o activitate ocultă, psihică.

Testele-de identificare a nivelului intelectual

- de identificare a abilităților
- de personalitate

Validitatea testului privește ceea ce testul măsoară și cât de bine măsoară. Motive ale lipsei de validitate: transparența întrebărilor (e ușor să alegi un răspuns care pare m. acceptabil decât altele). Rezultatele pot fi diferite, în funcție de alegerea celui ce face testul. Un tânăr a fost ajutat să se angajeze la o firmă care mai întâi îi testa pe concurenți, făcând o

listă cu calități pe care firma le urmărea la viitorul angajat. Rezultatele lui la test au fost excepționale. Prima dată când a făcut acasă testul, înaintea formării unui portret robot ideal, profilul lui nu era de un viitor bun leader în firmă. După angajare a înregistrat performanțe mari, deși la test nu răspunsese cu sinceritate ci așa cum portretul robot era dorit de firmă.

Clasificarea biblică a oamenilor se face totdeauna în termenii legăturii lor cu Dumnezeu. Aceste feluri de clasificări ar trebui să-i intereseze pe creștini.

Ps.1 – descrie 2 categorii de oameni: a) care umblă pe căile ascultării; b) care umblă pe căile păcatului. Această împărțire e o problemă de viață veșnică sau de moarte.

-alte clasificări: - sfinți / nesfinți; (2 Petru 1:2-11; Gal. 2:20; Gal. 3:1-3)

-mântuiți / pierduți;

-copii în Hristos / maturi în Hristos

e. Inventarierea darurilor spirituale.

-asemenea teste reduc darurile spirituale și slujirea în trupul lui Hristos la inventarieri în interes de carieră .

-din moment ce cei care fac și promovează astfel de teste copiază sistemul lumesc, ei urmează cel puțin sistemul academic pentru validare. Oamenii caută un instrument extrabilic pentru a descoperi voia lui Dumnezeu și chemarea Sa pentru slujire. Oricum, lipsa de validitate statistică nu e cea mai serioasă problemă în ce privește folosirea testelor pentru daruri spirituale.

-în esență, astfel de teste neagă declarația lui Pavel că el a fost ‘făcut slujitor, după darul harului lui Dumnezeu dat mie prin lucrarea puterii Lui’ (Ef. 3:7). A fost el făcut un slujitor ‘datorită darului harului lui Dumnezeu dat mie prin lucrarea puterii Lui’ sau datorită trăsăturilor sale naturale de personalitate ?

-în timp ce Dumnezeu poate într-adevăr folosi talentele înnăscute ale unei persoane în slujba Sa, El nu se limitează la aceasta. Nici nu se limitează la folosirea copiilor Săi în funcție de vreun tip păgân de temperament. El e suveran și poate sfinți talentele naturale în daruri spirituale. El poate de asemenea să împiedice folosirea talentelor naturale pentru a preveni pierderea unui suflet datorită mândriei. El poate dota oamenii cu putere care trece mult dincolo de abilitățile și înclinațiile lor naturale.

-cum a funcționat biserica de-a lungul veacurilor fără teste ? Foarte bine. Darurile spirituale erau recunoscute și folosite pe deplin fără ajutorul testelor moderne. Darurile sunt spirituale, nu matematice. Ele nu pot fi identificate cu ajutorul instrumentelor psihologice decât într-un mod superficial și eronat.

-ce se întâmplă când un testator îi dă unuia ideea că poate servi într-un anumit mod, care ar fi în detrimentul trupului lui Hristos ? Ce se întâmplă dacă persoana e agresivă și dorește obținerea unei anumite poziții pe baza testului pe care l-a făcut?

-testele de daruri spirituale îi pot conduce pe oameni nu numai să slujească în firea pământească, dar îi conduce și spre o dependență de puterile(dotările) lor naturale, mai mult decât să depindă de Domnul în procesul servirii Lui.

-există de asemenea pericolul orientării mai mult spre sine și spre propriile daruri spirituale decât spre Domnul care este Dătătorul darurilor. Din motive atât biblice cât și academice recomandăm cu tărie nefolosirea tuturor acestor teste pentru daruri spirituale.

-nimeni nu ar trebui respins de la pastorație sau lucrare misionară pe baza rezultatelor obținute la un test de personalitate sau chiar la o mulțime de astfel de teste.

f. Reprezentanți de seamă ai psihologiei.

Fiecare mare inovator de teorii psihologice a căutat să înțeleagă ființa umană departe de Cuvântul revelat al lui Dumnezeu . Fiecare a creat un sistem nebiblic de explicare a naturii umane și despre schimbarea ce se poate face. Oamenii ca *Sigismund Freud (1859-1939)* și

Carl Jung (1875-1961) au erodat încrederea în creștinism și au stabilit sisteme în directă opoziție cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Sigismund Freud a redus credințele religioase la iluzii și a stabilit sisteme în directă opoziție cu Cuvântul lui Dumnezeu. Sigismund Freud a numit religia ‘obsesie neuronală a umanității’. Jung, urmaș al lui Freud, privea toate religiile ca mitologii colective. Nu credea că ele sunt adevărate în esență dar credea că ele pot afecta personalitatea umană. În timp ce Freud privea religia ca fiind sursa problemelor mentale, Jung considera religia o soluție. Freud argumenta că religiile sunt false și de aceea rele. Jung le considera imagine, dar bune. Freud denigrează creștinismul iar Jung îl mitologizează. Ei nu lucrează cu știința ci cu valori, atitudini și comportament.

Jung a participat la practici oculte de necromanie. Afirmă ‘biserica e un loc în care nu trebuie să merg. Nu este viață acolo ci moarte. O asemenea comuniune ar fi o experiență fatală pentru mine...s-a dovedit a fi pentru mine o pierdere. Am știut că niciodată n-aș mai fi în stare să particip la această ceremonie.’ Înțelegerea greșită a lui Jung, în ce privește creștinismul, biserica (deși tatăl lui a fost pastor), a fost adusă și în teoriile lui psihologice. A negat toate religiile, le-a privit ca pe niște mituri. A combinat acest interes în religie ca și mit cu practica lui de psihanaliză atât de mult încât s-a spus despre el că a fost primul care a înțeles că psihanaliza aparține sferei religioase. Pentru el psihanaliza era o formă de religie. El prezenta toate religiile ca fiind mitologice și fanteziste, denigrând pe Dumnezeul Bibliei. Teoriile lui Jung au fost dezvoltate sub influența spiritului său ghid: ‘Filimon și alte figuri ale imaginației mele mi-au adus o înțelegere mai profundă că sunt lucruri în psihic pe care eu nu le pot produce, dar care se produc ele însele și au propria lor viață. Filimon reprezenta o ființă care nu eram eu. În imaginațiile (fanteziile) mele aveam discuții cu el și mi-a spus lucruri la care nu mă gândisem. Am observat clar că el era cel care vorbea, nu eu.’ Nici un creștin n-ar trebui să dorească teoriile psihologice ale lui Jung sau alte teste care derivă din aceste teorii.

Carl Rogers- deși a făcut Seminarul Teologic, a renunțat la creștinism. Nu dorea să fie restrâns (îngrădit) de doctrinele creștine. Mai târziu s-a îndreptat spre ocultism (necromanie-comunicare cu morți printr-un medium);

Franz Anton Mesmer-1779- a prezentat ideea că un fluid invizibil se găsea în tot corpul. El a numit fluidul ‘magnetism animal’ și credea că acesta influența starea de boală sau de sănătate în aspectele mental-emoționale-fizice ale vieții. Învăța că acest fluid ar fi o energie ce există prin natură (de la naștere). Spunea că sănătatea venea din buna distribuție și echilibrul magnetismului animal, în trup. Teoriile și practicile mesmerismului au influențat mult domeniul psihiatriei și oameni ca Jean Martin Charcot, Pierre Janet și Sigismund Freud. Acești oameni au folosit informații de la pacienți care se aflau sub stare de hipnoză. Trei credințe principale ale influenței lui Mesmer au fost:hipnoza, psihoterapia și gândirea pozitivă. Mesmerismul a trezit un mare interes în America prin conferințele francezului Charles Roger, în anii 1830. Audiența a fost impresionată. Subiecții hipnotizați își exersau telepatia mentală, simțeau o strânsă legătură cu universul, dincolo de spațiu și timp. Se diagnosticau boli pe cale telepatică. Aceasta i-a condus pe oameni să creadă că mari puteri, nedescoperite, ale minții, erau la îndemâna lor.

SEDUCEREA CREȘTINĂȚII⁵

‘...Psihologia sau tehnicile succesului folosite în afaceri sunt considerate ca fiind ‘neutre’ și deci inofensive pentru creștinism. Ideea unui potențial uman nelimitat și a unor puteri mintale miraculoase, care chipurile sunt ascunse în cele 90 procente din creierul nostru

⁵ Dave Hunt & T.A.McMahon, *Seducerea creștinătății*, Editura Agape : Făgăraș, 1994

despre care se zice că sunt nefolosite, devine tot mai populară în lume și crează confuzie în biserică.’ (p. 29-30)⁶

‘Ar fi imposibil să înțelegem lumea noastră modernă fără să privim modul în care ea a fost influențată și modelată de psihologie...Această evoluție a început aproape exclusiv după al doilea război mondial, care, potrivit revistei *Life*, a suscitat ‘cel mai mare val’ istoric de interes pentru psihologie. În 1946, Congresul Statelor Unite a votat o lege națională asupra sănătății mintale (National Mental Health Act), lansând un program național dispunând de fonduri federale. Prin urmare, cursurile de psihologie au explodat literalmente în universitățile din toată țara și, de acolo, s-au răspândit rapid în seminariile și insitutele biblice. Înainte de război, puține școli de teologie se îngrijeau să ofere cursuri de consiliere spirituală făcând apel la psihologie, dar odată cu începutul anilor cincizeci, aproape toate programaseră asemenea cursuri, și mai mult de 80 % dintre ele ofereau cursuri suplimentare în psihologie... Paul Vitz, profesor de psihologie la Univ. Din New York, a scris : *Psihologia , ca religie, exercită o mare putere pretutindeni în Statele Unite...(Ea) este în sine fundamental anticreștină...(și totuși) ea este foarte mult susținută de școli, universități și programe sociale, finanțate de impozite luate de la creștini... Dar , pentru prima dată începe a fi înțeleasă logica distrugătoare a acestei religii profane... ’ (p. 31)*

Psihologia umanistă și psihologia transpersonală acoperă în prezent întregul spectru al vrăjitoriei. De exemplu, atmosfera celei de a 22-a întâlniri anuale a Asociației Psihologiei Umaniste, ținută în Boston între 21-26 august 1984, a avut un miros greu de ocultism hinduist și budist. Programul oficial al zilei includea printre altele: ‘Dimineața devreme: Yoga, Tai Chi, Meditație’. Cam jumătate din numărul grupelor constituite înainte sau după conferință aveau în mod vădit de a face cu vrăjitoria, cu subiecte ca : ‘Vizualizare și Vindecare...Stări de transă și Vindecare...Operații de alchimie...Imaginație ghidată...Extaz șamanic și Transformare...Noi suntem vrăjitori.’ (p.32)

Majoritatea creștinilor n-au înțeles că credința creștină și psihoterapia sunt în realitate două sisteme religioase rivale și imposibil de împăcat. Unirea lor sub forma unei ‘psihologii creștine’ crează un jug inegal care aduce în biserică influența amăgitoare și seducătoare a psihologiei profane. Și deoarece psihologii și psihiatrii de frunte se ocupă acum așa de puternic cu vrăjitoria și cu glorificarea Eului, psihologia creștină cade inevitabil pradă unora din aceste amăgiri și le introduce în biserică. (p. 33-34)

Practica hipnozei este un domeniu în care știința și religia s-au întâlnit deja. Deși făcând parte integrantă din ocultism vreme de o mie de ani, hipnoza a fost acum acceptată ca ‘științifică’ și este chiar folosită de sute de psihologi creștini. (p. 85)

Ceea ce era altădată numită ‘mândrie’ este acum botezată ‘autosugestie pozitivă’. Ea este cultivată astăzi cu tot atâta silință câtă se punea altădată pentru a o combate. Autoritatea aproape canonică care este dată în biserică psihologiei face ca ceea ce altădată ar fi fost o rătăcire vădită, astăzi să fie considerată de creștini ca plină de sens, chiar științifică. (p. 186, 187)

În 1973, Jay Adams, autor a numeroase lucrări despre consiliere spirituală, a dat o serie de conferințe într-un important seminar evanghelic... Adams și-a expus convingerea într-un mod perfect limpede: ‘După mine, faptul de a promova, de a introduce și de a practica dogmele psihiatrice și psihanalitice în biserică este la fel de păgân și eretic ca și faptul de a răspândi învățăturile unor secte dintre cele mai ciudate. Singura diferență capitală este că sectele sunt mai puțin periculoase, pentru că rătăcirile lor sunt mai ușor de identificat.’ El a dat acestui grup de viitori pastori următorul avertisment:

‘Este posibil ca membrii adunării voastre, prezbiterii, diaconii și alți pastori (ca să nu mai vorbim de creștinii care sunt psihiatri sau psihologi) să cedeze presiunii mediului

⁶ Puținele citate din ac. carte sunt menite să trezească dorința de a o citi pentru că demască multe infiltrații periculoase în creștinism. Cartea merită să fie studiată cu atenție în întregime !

înconjurător și să încerce să vă împiedice să vă faceți lucrarea de consiliere într-un mod în întregime scriptural.

Ei vor putea insista pe faptul că voi nu vă puteți folosi Biblia ca manual de bază pentru consiliere, sau încerca să vă învinovățească și să vă facă să credeți că pregătirea obținută în seminar este insuficientă pentru misiunea voastră, sau să vă ispitească să cumpărați cele mai ademenitoare cărți de psihologie ca să completați Biblia, sau să vă ceară să părăsiți ceea ce ei numesc pe față sau implicit o metodă de consiliere arogantă, strâmtă și complet nepotrivită.’ (p. 227, 228)

‘...nu numai că psihologia pretinde că face ‘știința’ să se ocupe de probleme pe care nu poate nici măcar să le definească, și încă și mai puțin să le rezolve, dar ea pretinde și faptul că satisface niște nevoi despre care numai Biblia proclamă că le poate satisface. Astfel, psihologia este o religie rivală, în sensul deplin al cuvântului, care nu va putea niciodată să fie unită cu creștinismul. Mai mult, psihoterapia prezintă un pericol care există implicit în toate religiile false: cei care o practică se deschid ei înșiși față de tot felul de amăgiri demonice. Dacă Biblia este adevărată, atunci psihologia are pretenția să ne ofere ceea ce n-avem nevoie.’ (p. 230)

‘Piatra unghiulară a psihologiei este această credință în bunătatea înnăscută a omului, în prezența acestui copil nevinovat care există în fiecare din noi. Sub această influență, tradiția evanghelică este puțin câte puțin înlocuită de o nouă concepție umanistă despre om, pentru care accentul pus odinioară pe convingerea cu privire la păcat, pocăință și nevrednicia omului înaintea lui Dumnezeu nu este decât “teologie nenorocită” ’. (p. 231)

‘...psihologia joacă un rol major în amăgirea progresivă și zguduitoare a creștinătății. Respectul profund și autoritatea indiscutabilă acordate în biserică acestei regine păgâne sunt cu atât mai uimitoare, cu cât adevărata ei natură a fost în întregime expusă de către înșiși psihologii și psihiatrii necreștini. Chiar în clipa în care propriul ei echipaj încearcă cu disperare să astupe toate spărturile acestei nave pe cale să se scufunde, creștinii continuă să se cațere pe bord cu un entuziasm mereu crescând. Lucrul acesta este cu atât mai incredibil dacă luăm în considerare faptul că ei sunt pe cale nu numai să-și schimbe dreptul de întâi născut pentru o mâncare de linte, ci și să cumpere un bilet pentru un vas sortit pieirii.’ (p. 243)

Pe piața psihoterapeutică există astăzi la dispoziția cumpărătorului vreo 200 de abordări terapeutice diferite și peste 10.000 de tehnici specifice. Majoritatea se contrazic reciproc. În plus, departe de a fi un ajutor pentru viața creștină, cum se pretinde de atâtea ori, psihologia este în realitate o religie rivală care face concurență creștinismului. Jerome Frank a spus că psihoterapia ‘se aseamănă unei religii’. Jolan Jacobi, unul din cei mai cunoscuți elevi ai lui Jung, a admis acest lucru, și a declarat că ‘psihoterapia lui Jung este ... un mijloc de vindecare și un mijloc de mântuire...care îl duce pe individ la mântuirea lui...și îi asigură o direcție spirituală.’...William Kirk Kilpatrick, după ce a înțeles în cele din urmă că devotamentul lui pentru psihologie l-ar îndepărta mult de credința biblică, a scris:

‘În ciuda creării unei adevărate armate de psihiatri, de psihologi, de specialiști în psihometrie, de consilieri și de asistenți sociali, nu se vede nici o micșorare a procentului de boli mintale, de sinucideri, de alcoolism, de toxicomanie, de purtare brutală față de copii, de divorțuri, de crime și de tot felul de răni corporale în general. Contrar la ceea ce s-ar putea aștepta într-o societate studiată cu atâta grijă și asistată de atâția experți în sănătate mintală, s-a produs o creștere a procentului în toate aceste domenii.

Se pare uneori că există un raport direct între numărul crescând al celor care ajută și numărul celor care au nevoie de ajutor...Suntem siliți să acceptăm posibilitatea ca psihologia și profesiile care îi sunt înrudite să propună rezolvarea unor probleme la crearea cărora au contribuit ele însele’. (p. 246, 247)